

«Маневичі – місто надії»: Дії та результати

Соціально-просвітницьку програму, безкоштовні сеанси масажу, різноманітні курси для охочих проводили на Волині у селищі Маневичі. З 1 жовтня 2017 року розпочався масштабний проект «Маневичі – місто надії». Старт цій програмі поклали сім'я медико-місіонерів Віктор та Лілія Буткевичі.

Досить швидко Віктор та Лілія змогли завоювали популярність у місцевого населення, хоча особливої реклами не давали. Черга на масаж була на місяць-півтора вперед. Масажні кабінети зробили в молитовному будинку, але на суботу все складали, щоб проводити служіння. Серед восьми напрямків були: Біблійні курси, курси здоров'я, курси з харчування, «дошка Євмінова», скандинавська ходьба і т.д.

Через два місяці організували перший Соціальний клуб здоров'я. Цей клуб включає в себе лекції по здоров'ю, котрі вела Лілія Буткевич та біблійні уроки, які проводив місцевий пастор Максим Малярчук. До людей, які приходили після масажу на цей захід приєдналися також ті, хто дізналися про це із запрошень та оголошень. У середньому відвідували 7-10 людей. З часом, організували клуб скандинавської ходьби, який сьогодні відвідує 15 людей.

«Маневичі – це невеличка громада з 19 осіб, тому досить важко охопити багато проектів. Рада церкви запропонувала сконцентруватися на двох-трьох проектах і якісно їх проводити. Це «Соціальний клуб здоров'я», клуб скандинавської ходьби та масаж. Тоді ж Бог подарував церкві молоду людину, яка вміла займатися з дітьми. Тому церква підтримувала і цей напрямок служіння. Задум був такий, що люди котрі відвідувати проекти здружаться між собою і запросять інших людей. Також цим людям не буде страшно переступити поріг «сектанського» молитовного будинку пізніше, коли ми запросимо їх на духовно пізнавальні лекції по вивченні Біблії», – розповідає пастор Максим.

З 4-11 березня у Маневичах проходив соціально-просвітницький добродійний проект, де проводили лекції по здоровому способу життя та аналогічні лекції духовного спрямування. Щоб про цей проект дізналося все містечко, розмістили декілька білбордів та занесли запрошення практично в кожную хатину.

«Коли я приїхав на практику в це маленьке містечко, я відразу відчув приємні відгуки в адресу церкви Адвентистів сьомого дня, – розповідає студент Українського адвентистського теологічного інституту – від мера містечка до звичайних жителів. Всі знали чим в останні півроку займалася церква і схвалювала її дії, що мене дивувало. Не оминули старання церкви і місцева газета, котра написала обширу статтю про Сім'ю Буткевичів та їхню діяльність».

Програму запланували проводити в молитовному будинкові у два заходи на 15 і 18 год. Перед лекцією по покращенню здоров'я робили антистресовий масаж і встановлювали біологічний вік. Після чого відбувалася лекція. Не забували презентувати і всесвітню церкву, адже громада є невеличкою і досить часто може асоціюватися з якоюсь сектою. Відповідно кожного вечора хтось із організаторів висвітлював вид служіння, котрим церква допомагає суспільству: санаторії, відділ освіти, табірне служіння.

Час, відведений для духовного розвитку людини виявився цікавий не тільки для людей, які вперше перетнули поріг молитовного будинку, а й тим хто вже десятки років відвідує церкву. Ведучий духовної частини Володимир розповідає:

«Ці лекції я називаю Дорога до Христа, які розробили по однойменній книзі Еллен Уайт. Ця тема зачепила мене в першу чергу, тому я вирішив, що потрібно цим поділитися з людьми. Коли я дивився в зал, мені здалося, що це потрібна та актуальна тематика».

Кожного дня дарували книги, насіння, ваги, та тонометри. Був також і суперприз – путівка на двох у санаторій Барвінок. Чоловік не повірив своєму щастю, коли саме його номерок витягли з корзини.

Про свої враження розповідає відвідувачка програми Алла:

«Коли вперше прочитала у газеті, що проведуть безкоштовні масажі, я не повірила. Хто сьогодні робить щось безкоштовно?»

Але знайомі, котрі пішли, підтвердили, що це справді безкоштовна програма. Я записалася на масаж. Моя черга мала бути приблизно через місяць. Тут я дізналася про «Соціальний клуб здоров'я» і почала відвідувати його. Тоді дізналася, що пройде якась програма. Я зацікавилась і прийшла.

Які у вас враження від самої соціально-просвітницької програми?

Спочатку відчула страх, бо не знала скільки і хто буде відвідувати програму, як себе поводити, що потрібно робити. Коли прийшла, я заслухалася співом Богдана. Потім лекцією по здоров'ю і лекції Володимира, який нагадав професора на лекціях. Він володіє словом, гарно може донести свої думки українською мовою, також відчувається, що глибоко знає те, що розповідає.

Також мені дуже сподобалося, що лекції були практичними. Володимир розповідав життєві історії, які гарно ілюстрували тему. Також мені дуже приємно було кожного разу щось вигравати: то насіння, то книгу, і навіть тонометр. Кожного разу приходжу і виграю, та виграю. Я вже навіть відмовлялась від подарунків на користь інших. До речі, вперше мені так поталанило, що я виграла стільки подарунків».

Половина організаторів захворіли на грип. Через це вони не могли виконувати ні антистресовий масаж, ні інші функції. Не оминула ця участь і ведучого, котрий виступати з високою температурою. Але Бог благословив і не зважаючи ні на що програма успішно закінчилася.

Що далі? На це пастор Максим відповів: «На цьому проект Маневичі – місто надії не закінчується. Ми плануємо далі проводити «Соціальний клуб здоров'я», масаж, скандинавську ходьбу, заплановано вже провести десятиденну програму проти депресії . Лідерами цих проектів стануть члени громади або люди, які приходять на програми».

Сергій Шпак